

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 marca 2015 roku

Pozwem wniesionym w dniu 18 września 2014r. powód P. S. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. kwoty 33.837,48 zł. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto, powód domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego kosztów postępowania według norm przepisanych. Uzasadniając żądanie pozwu wskazał, iż w dniu 20 stycznia 2010r. właściciel pojazdu (...) Sp. z o. o. oraz pozwany zawarli umowę ubezpieczenia autocasco samochodu marki I. o nr rej. (...). Suma ubezpieczenia została ustalona na kwotę 159.250,00 zł. netto, a dodatkowo przyjęto zastosowanie klauzuli przywłaszczenia. Powód wskazał, iż w trakcie trwania umowy, w dniu 28 sierpnia 2010r. przedmiotowy pojazd został skradziony i powód jako osoba użytkująca samochód na podstawie umowy leasingu zawiadomił o kradzieży policję oraz ubezpieczyciela. Pozwany wszczął postępowanie likwidacyjne, ustalił odszkodowanie, a następnie odmówił wypłaty odszkodowania, powołując się na brak odpowiedzialności, albowiem pojazd w chwili kradzieży został powierzony osobie trzeciej. Pomimo odwołań leasingodawcy i powoda, pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. W dalszej kolejności powód podniósł, iż w roku 2013 zwrócił pozwanemu uwagę na pominiętą wcześniej klauzulę przywłaszczenia, która bezspornie obligowała pozwanego do przyjęcia odpowiedzialności i wypłaty odszkodowania. Dopiero wówczas – jak podnosił powód, strona pozwana przyznając błąd swojego pracownika popełniony przy likwidacji szkody, przyjęła odpowiedzialność za kradzież przedmiotowego samochodu i w dniu 02 kwietnia 2013r. wypłaciła powodowi kwotę 94.400 zł. netto, a następnie – wskutek odwołania się powoda – dodatkową kwotę 8.300 zł. dniu 26.04.2013r. Powód podniósł, iż z uwagi na wypłatę przez pozwanego odszkodowania dopiero w dniu 02 kwietnia 2013r., wezwał pozwanego do zapłaty ustawowych odsetek od przyznanego odszkodowania, natomiast pozwany – tytułem odsetek wypłacił jedynie kwotę 70,95 zł. Zdaniem powoda, kwota ustawowych odsetek liczona od dnia 29 września 2010r. do dnia wypłaty bezspornej części odszkodowania w dniu 2 kwietnia 2013r., winna stanowić kwotę 33.907,88 zł.

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa. Uzasadniając swoje stanowisko, pozwany zakwestionował w całości roszczenie powoda zarówno co do zasady, jak i co do wysokości – wskazując, że do dnia 18 marca 2013r. ubezpieczony nie wypełnił ciężących na nim obowiązków umownych w postaci przedłożenia dowodu wyrejestrowania pojazdu oraz cesji praw do skradzionego pojazdu, w związku z czym pozwany dopiero od powyższej daty 18.03.2013r. zobowiązany był zgodnie z umową do zapłaty odszkodowania w terminie 14 dni, co też uczynił w dacie 02.04.2013r., a następnie w dacie 26.04.2013r. wypłacając dodatkową kwotę 8.300 zł. Konkludując, pozwany podniósł, iż skoro powód dopiero po trzech latach dokonał cesji praw i przedstawił dowód wyrejestrowania pojazdu, to nie mógł domagać się wcześniej wypłaty odszkodowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20 stycznia 2010r. (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W., jako finansujący (ubezpieczający) zawarł z P. S. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą A. P. S., umowę ubezpieczenia określoną w umowie (...) nr (...) z dnia 29 maja 2009r. pomiędzy (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W., a (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W.. Przedmiotem ubezpieczenia był pojazd marki I., model (...) o nr rej. (...); okres ochrony ubezpieczeniowej ustalono od dnia 13 lutego 2010r. do dnia 12 lutego 2011r., a sumę ubezpieczenia autocasco ustalono na kwotę 159.250,00 zł. Umowa ubezpieczenia, o której wyżej zawarta została z klauzulą przywłaszczenia (bez udziału własnego), w której wskazano, że przez przywłaszczenie rozumie się bezprawne włączenie pojazdu do swojego majątku lub wykonywanie wobec niego w inny sposób uprawnień właściciela przez osobę, która faktycznie włada pojazdem wskutek powierzenia pojazdu, w szczególności na podstawie umowy najmu lub leasingu. Warunkiem powstania odpowiedzialności C. z tytułu przywłaszczenia pojazdu jest wykazanie przez finansującego, faktu przywłaszczenia pojazdu poprzez dokonanie wskazanych w klauzuli czynności w postaci: okazania C. dowodu zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa złożonego

do policji lub prokuratury, przekazania Ubezpieczycielowi oświadczenia o wypowiedzeniu umowy najmu lub leasingu lub rozwiązania bez wypowiedzenia wraz z dowodem doręczenia bądź dowodu rozwiązania umowy oraz przekazania pisemnego oświadczenia Finansującego o przywłaszczeniu ubezpieczonego pojazdu (dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia umowy ubezpieczenia – k. 8, umowa generalna ubezpieczeń komunikacyjnych z dnia 29 maja 2009r., załącznik nr 4 do umowy generalnej „klauzula szczególna nr 2”, dowód rejestracyjny pojazdu – znajdujące się w aktach szkody nr 0237712/1 – w załączeniu, zeznania powoda utrwalone na płycie CD – k. 66).

P. S. prowadził działalność gospodarczą pod nazwą A. P. S. z siedzibą w Ł.. Jednym z posiadanych przez niego pojazdów był samochód marki I. (...) o nr rej. (...), przekazany powodowi na podstawie umowy leasingu zawartej z F. L. Polska S. z o.o. z siedzibą w W. w dniu 3 lutego 2009r., a użytkowany przede wszystkim przez pracownika powoda – Z. G., który w dniu 28 sierpnia 2010r. dokonał kradzieży w/w pojazdu. Zgłoszenia szkody ubezpieczycielowi (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. powód dokonał w dniu 30.08.2010r. (dowód: zgłoszenie szkody, wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy-Żoliborza III Wydział Karny z dnia 2 lutego 2011r. wydany w sprawie o sygn. akt III K 767/10 – akta szkody nr 0237712/1 – w załączeniu, zeznania powoda utrwalone na płycie CD k. k. 66).

Pismem z dnia 15 grudnia 2010r. (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. poinformowało poszkodowanego (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. o braku podstaw do przyjęcia odpowiedzialności za kradzież pojazdu marki I. o nr rej. (...) z dnia 28 sierpnia 2010r., ponieważ pojazd został skradziony przez pracownika firmy, która go użytkowała (dowód: decyzja z dnia 15.12.2010r. – k. 9, sprawozdanie z dnia 28 września 2010r. znajdujące się w aktach szkody).

W dniu 11 marca 2012r. osoby uprawnione do działania w imieniu (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. złożyły oświadczenie o przeniesieniu prawa własności pojazdu I. o nr rej. (...) na rzecz (...) S.A. (...) (dowód: umowa przeniesienia prawa własności pojazdu – cesja, znajdująca się w aktach szkody).

Pismem z dnia 29 marca 2013r. (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. zawiadomiło (...) Sp. z o. o. z/s w W., iż w związku z zaistniałą w dniu 28.08.2010r. szkodą, przyznane zostało odszkodowanie w wysokości 94.400 zł. wyliczonej na podstawie wyceny wartości rynkowej pojazdu na dzień jego kradzieży (dowód: pismo z dnia 29.03.2013r. – k. 10, potwierdzenie wypłaty odszkodowania – k. 11).

W dniu 23 kwietnia 2013r. (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. przyznało (...) Sp. z o. o. z siedzibą w W. dodatkową kwotę tytułem odszkodowania w wysokości 8.300 zł. (dowód: poświadczona za zgodność z oryginałem kserokopia decyzji z dnia 23.04.2013r. – k. 12, potwierdzenie wypłaty odszkodowania przelewem – k. 13).

W dniu 1 kwietnia 2014r. pomiędzy (...) Bank (...) S.A. z/s w W. (finansującym), a A. P. S. (korzystającym) została zawarta umowa cesji, na podstawie której dokonano przeniesienia przez finansującego na korzystającego, praw wynikających z tytułu powstania szkody komunikacyjnej nr (...) względem ubezpieczyciela o zapłatę odszkodowania wraz z wszelkimi należnościami ubocznymi (dowód: umowa cesji – k. 20 i v.).

W dniu 17 kwietnia 2014r. P. S. działając przez pełnomocnika poinformował pozwanego o zawarciu z (...) Bank (...) S.A. umowy cesji dotyczącej ubezpieczenia samochodu I. o nr rej. (...) i zgłoszonej szkody, wzywając jednocześnie pozwanego do zapłaty odsetek ustawowych z tytułu opóźnienia w wypłacie odszkodowania w wysokości 33.907,88 zł. (dowód: wezwanie do zapłaty – k. 17).

W dniu 24 czerwca 2014r. pozwany podjął decyzję o przyznaniu P. S. kwoty 70,95 zł. z tytułu nieterminowej wypłaty należnego odszkodowania. (dowód: decyzja z dnia 24.06.2014r. – k. 18, pismo z dnia 2.07.2014r. – k. 19).

W chwili zawarcia umowy ubezpieczenia dobrowolnego autocasco potwierdzonej polisą nr (...) obowiązywały Ogólne Warunki Ubezpieczenia C. – Komunikacja (dalej OWU). W myśl § 16 pkt 5 OWU, C. wypłaca odszkodowanie na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku dokonania własnych ustaleń zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia Sądu. Zgodnie z § 9 lit. b Pojęcie kradzieży nie obejmuje: przypadku, gdy sprawca wszedł w posiadanie klucza służącego do otwarcia lub uruchomienia pojazdu za zgodą, milczącym przyzwoleniem lub przy braku sprzeciwu osoby uprawnionej do korzystania z pojazdu. Stosownie do § 6 pkt 2.12 ppkt

3 Umowy (...) nr (...), ubezpieczenie AC obejmuje ochroną ubezpieczeniową szkody polegające na kradzieży pojazdu, jego wyposażenia lub jego części trwale zamontowanych i zabezpieczonych przed kradzieżą w sposób przewidziany w konstrukcji pojazdu. W świetle § 6 pkt 2.1 ppkt aw. Umowy generalnej, pojęcie kradzieży nie obejmuje zaboru pojazdu przez osobę uprawnioną do korzystania z pojazdu na podstawie umowy najmu, leasingu lub innej podobnej umowy. Natomiast zgodnie z § 6 pkt 2.1 ppkt b, pojęcie kradzieży nie obejmuje również zaboru pojazdu w przypadku gdy sprawca wszedł w posiadanie klucza służącego do otwarcia lub uruchomienia pojazdu za zgodą Ubezpieczającego/ Ubezpieczonego/ lub innej osoby upoważnionej do używania tego pojazdu lub kierowania nim (dowód: Ogólne Warunki Ubezpieczenia pojazdów – C. Komunikacja – k. 21-40).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wskazanych w treści uzasadnienia dowodów z dokumentów oraz twierdzeń stron przyznanych wprost i niezaprzeczonych przez stronę przeciwną, na podstawie art. 229 i 230 k.p.c. Stanowiące podstawę ustalenia przez Sąd stanu faktycznego, dokumenty zgromadzone w aktach sprawy, w tym w aktach szkody nr O237712/1 i powoływane w treści uzasadnienia – należało uznać za wiarygodne w całości, ponieważ zostały one sporządzone przez właściwe organy/osoby, w granicach przysługujących im kompetencji oraz w formie przewidzianej przez przepisy. Wobec powyższego, Sąd nie znalazł żadnych podstaw do podważania ich autentyczności, czy też prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, tym bardziej, że strony nie kwestionowały ich prawdziwości, nie wystąpiły również żadne inne okoliczności mogące podważyć autentyczność przedłożonych do sprawy dowodów z dokumentów.

Walor pełnej wiarygodności Sąd przyznał również dowodowi z zeznań powoda P. S. przeprowadzonych na okoliczność przebiegu likwidacji szkody, odmowy wypłaty odszkodowania oraz zmiany decyzji przez pozwanego. Zeznania powoda korespondują z dowodami z dokumentacji tworząc wraz z nimi spójną i logiczną całość, nie budzącą wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Sąd zważył, co następuje:

Powód dochodził roszczenia wobec pozwanego zakładu ubezpieczeń z zawartej umowy ubezpieczenia autocasco potwierdzonej polisą nr (...), na podstawie której pozwany objął ochroną ubezpieczeniową pojazd marki I. (...) o nr rej. (...), skradziony powodowi w dniu 28 sierpnia 2010r.

W przedmiotowej sprawie odpowiedzialność pozwanego (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W. co do zasady pozostawała bezsporna, bowiem pozwany uznał swoją odpowiedzialność przyznając i wypłacając powodowi łącznie kwotę 102.700 zł. z tytułu odszkodowania. Pozwany kwestionował natomiast żądanie powoda dotyczące odsetek od przyznanego odszkodowania wskazując, iż powodowi nie przysługują odsetki od wypłaconego odszkodowania w żądanej obecnie kwocie 33.837,48 zł., ponieważ nie przedstawił on umowy cesji wierzytelności, co skutkowało brakiem wymagalności roszczenia.

Zgodnie z treścią art. 805 § 1 i 2 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę; świadczenie ubezpieczyciela przy ubezpieczeniu majątkowym polega na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Celem ubezpieczenia majątkowego jest wyrównanie uszczerbku w majątku ubezpieczającego, spowodowanego wypadkami ubezpieczeniowymi przewidzianymi w umowie ubezpieczenia. Zakres ochrony ubezpieczeniowej, sposób ustalania wartości ubezpieczonego mienia i wysokości szkody ustalany jest z reguły w ogólnych warunkach ubezpieczenia wydawanych przez zakład ubezpieczeń. Podstawę dla takiej praktyki stanowi art. 384 k.c., przy czym w razie gdy posługiwanie się wzorcem jest w stosunkach danego rodzaju zwyczajowo przyjęte, wiąże on także wówczas, gdy druga strona mogła się z łatwością dowiedzieć o jego treści.

Dla rozstrzygnięcia sporu pomiędzy stronami istotny był przede wszystkim zakres ubezpieczenia ustalony w powoływanych już wyżej ogólnych warunkach ubezpieczenia autocasco. W myśl § 16 pkt 5 OWU, C. wypłaca odszkodowanie na podstawie uznania roszczenia uprawnionego z umowy ubezpieczenia w wyniku dokonania własnych ustaleń zawartej z nim ugody lub prawomocnego orzeczenia Sądu. Zgodnie z § 9 lit. b Pojęcie kradzieży nie obejmuje: przypadku, gdy sprawca wszedł w posiadanie klucza służącego do otwarcia lub uruchomienia pojazdu za

zgoda, milczącym przyzwoleniem lub przy braku sprzeciwu osoby uprawnionej do korzystania z pojazdu. Stosownie do § 6 pkt 2.12 ppkt 3 Umowy (...) nr (...), ubezpieczenie AC obejmuje ochroną ubezpieczeniową szkody polegające na kradzieży pojazdu, jego wyposażenia lub jego części trwale zamontowanych i zabezpieczonych przed kradzieżą w sposób przewidziany w konstrukcji pojazdu. W świetle § 6 pkt 2.1 ppkt aw. Umowy generalnej, pojęcie kradzieży nie obejmuje zaboru pojazdu przez osobę uprawnioną do korzystania z pojazdu na podstawie umowy najmu, leasingu lub innej podobnej umowy. Natomiast zgodnie z § 6 pkt 2.1 ppkt b, pojęcie kradzieży nie obejmuje również zaboru pojazdu w przypadku gdy sprawca wszedł w posiadanie klucza służącego do otwarcia lub uruchomienia pojazdu za zgodą Ubezpieczającego/Ubezpieczonego/ lub innej osoby upoważnionej do używania tego pojazdu lub kierowania nim.

Zamieszczanie w ogólnych warunkach ubezpieczeń, postanowień nakładających tego rodzaju obowiązki na ubezpieczonych nie budzi zastrzeżeń. Celem zamieszczonych zapisów jest zapewnienie prawidłowego przebiegu umowy ubezpieczenia – ochrony zakładów ubezpieczeń przed wyłudzeniem nienależnych odszkodowań oraz zabezpieczanie roszczeń ubezpieczycieli przeciwko osobom odpowiedzialnym za wyrządzenie szkody. Umowa ubezpieczenia jest umową najwyższego zaufania, która zakłada szczególną wzajemną lojalność kontrahentów.

Stosownie do zawartej w Umowie Generalnej klauzuli szczególnej nr 2 „Klauzuli przywłaszczenia”, pkt 1 zakres ubezpieczenia autocasco rozszerza się, pod warunkiem opłacenia dodatkowej składki o ryzyko przywłaszczenia pojazdów powierzonych korzystającemu na podstawie umowy najmu, dzierżawy lub leasingu. W niewątpliwym przekonaniu Sądu, w rozpatrywanej sprawie, odmowa wypłaty powodowi odszkodowania przez pozwane towarzystwo ubezpieczeń była niezasadna. Należy zauważyć, że pozwany sam przyznał, iż pierwotnie przeprowadzone postępowanie likwidacyjne nie było przeprowadzone prawidłowo, dlatego po ponownej analizie akt szkody oraz klauzul szczególnych zawartych w Umowie Generalnej, zmienił stanowisko w sprawie i przyznał powodowi odszkodowanie z tytułu kradzieży pojazdu w łącznej kwocie 102.700 zł.

Odnosząc się do żądanych przez powoda odsetek za czas opóźnienia w wypłacie odszkodowania zauważyć należy, że w myśl zasady wyrażonej w art. 817 § 1 k.c. i art. 14 ust. 1 powołanej ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...), ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie 30 dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe (art. 481 § 2 k.c.). Opóźnienie się w spełnieniu świadczenia powstaje, jeżeli dłużnik nie spełnia go we właściwym czasie. Zgłoszenie szkody nakłada na ubezpieczyciela określone obowiązki, tzn. w drodze postępowania likwidacyjnego musi ustalić zakres swojej odpowiedzialności, a następnie spełnić świadczenie albo odmówić jego spełnienia.

Podzielić należy przy tym zapatrywanie w myśl którego, dla postawienia roszczenia w stan wymagalności konieczne jest wezwanie wystosowane przez wierzyciela, zawierające wskazanie żądanej kwoty, przy czym, samo zgłoszenie szkody i zawiadomienie ubezpieczyciela o wypadku nie jest równoznaczne ze zgłoszeniem roszczenia. Terminowy charakter świadczenia ubezpieczyciela, o którym mowa w art. 14 ust. 1 i 2 ustawy z 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, należy odczytywać w ten sposób, że ubezpieczyciel popada w opóźnienie, jeśli nie spełni w terminie miesięcznym świadczenia, które zostało mu zgłoszone kwotowo. Nie pozostaje zatem w opóźnieniu, co do kwot nie objętych jego "decyzją", jeżeli poszkodowany po jej otrzymaniu lub wcześniej nie określił kwotowo swego roszczenia.

Przenosząc powyższe uregulowania na grunt niniejszej sprawy zauważyć należy, iż zgłoszenie szkody nastąpiło w dniu 30 sierpnia 2010r., a zatem uzasadnione było zasądzenie odsetek od następnego dnia po upływie 30-dniowego terminu likwidacji szkody, tj. od dnia 01 października 2010r. w wysokości ustawowej.

Tytułem odszkodowania za zdarzenie z dnia 28.08.2010r. powodowi wypłacono odszkodowanie w wysokości łącznej 102.700 zł.: a) 94.400 zł. wypłacone w dniu 02.04.2013r. na podstawie decyzji z dnia 29 marca 2013r. i b) 8.300

zł. wypłacone w dniu 24.04.2013r. na podstawie decyzji z dnia 23 kwietnia 2013r. Wysokość należnych powodowi odsetek ustawowych, Sąd ustalił przy wykorzystaniu portalu (...).pl, wskazując jako termin zapłaty 30.09.2010r., datę uiszczenia zapłaty 02.04.2013r. i kwotę odszkodowania 102.700 zł. Uwzględniając wypłaconą powodowi przez pozwanego – tytułem odsetek ustawowych kwotę 70,95 zł., w pełni zasadnym było zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda P. S. kwoty 33.398 zł. stanowiącej różnicę pomiędzy ustaloną przez Sąd kwotą należnych odsetek 33.468,95 zł. a kwotą wypłaconą przez pozwanego 70,95 zł. – wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu, tj. od dnia 18.09.2014r. do dnia zapłaty (pkt. I sentencji wyroku).

W zakresie różnicy pomiędzy żadaną przez powoda w pozwie kwotą 33.837,48 zł. a zasądzoną w pkt. I wyroku kwotą 33.398 zł., tj. w zakresie 439,48 zł. (33.837,48 zł. – 33.398 zł.) Sąd powództwo oddalił jako bezpodstawne. Natomiast odnośnie odsetek od zasądzonej kwoty, Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i § 2 k.c. Przypomnieć należy, iż stosownie do treści art. 455 k.c. jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie winno być spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania świadczenia, tu: po wniesieniu pozwu.

Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, a zatem koszty procesu. Uwzględniając fakt, iż powód utrzymał się ze swoim żądaniem w 98,70 % uznać należy, iż powód wygrał sprawę w całości. W konsekwencji, Sąd w pkt. III sentencji wyroku zasądził od pozwanego (...) Spółka Akcyjna V. (...) z siedzibą w W. jako strony przegrywającej sprawę na rzecz powoda P. S. kwotę 4.109 złotych, tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.417 zł. – tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Zasądzona w pkt. III sentencji wyroku od pozwanego na rzecz powoda kwota 4.109 zł. obejmuje:

- a) wynagrodzenie adwokata = 2.400 zł. [zgodnie z § 6 pkt. 5) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu – tekst jednolity Dz. U. z 2013r. poz. 461],
- b) opłatę skarbową od pełnomocnictwa = 17 zł.,
- c) opłatę stosunkową od pozwu = 1.692 zł.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z dnia 26 marca 2015r. wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. pozwanego – radcy prawnemu G. D..

K.. 14 dni